

Sygn. akt IXKa 299/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Marzena Polak**

Sędziowie - **SSO Aleksandra Nowicka**

- **SSO Andrzej Walenta (spr.)**

Protokolant - **stażysta Marzena Chojnacka**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Marzenny Mikołajczak**

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2014r.,

sprawy W. P. oskarżonego o przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **obrońcę oskarżonego W. P.** od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 18 marca 2014r., sygn. akt IIK 188/13

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

a. w miejsce kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie „I” wyroku – **na podstawie art. 278§1 kk po zastosowaniu art. 58§3 kk i art. 34§1 kk, art. 35§1 kk** wymierza oskarżonemu W. P. karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

b. **ustala**, że orzeczonej w punkcie „II” wyroku okres zatrzymania w dniach 3 – 4 stycznia 2013r. podlega zaliczeniu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

II. **w pozostałym zakresie** zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. **zasądza** od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Grudziądzu) na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. M. kwotę 516,60 zł. (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej W. P. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. **zwalnia** W. P. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 299/14

UZASADNIENIE

W. P. został oskarżony o to, że:

w dniu 3 stycznia 2013r. w G. przy ul. (...) z terenu firmy (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia skrzyni biegów od samochodu marki (...), wartości 2.000zł. czym działał na szkodę P. P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu

5 lat od odbycia kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. akt (...) z dnia (...) którą odbył w okresie od 4 listopada 2011r. do 4 maja 2012r. za przestępstwo określone w art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk -

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 18 marca 2014r. (sygn. akt IIK 188/13) uznał oskarżonego za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest występku z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk z tym ustaleniem, że wartość skradzionego mienia wynosiła nie mniej niż 750zł. i za to na mocy art. 278§1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył okres zatrzymania w dniach 3 – 4 stycznia 2013r. przyjmując, że jest on równoważny dwóm dniom kary pozbawienia wolności.

Oskarżony został zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania, w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, obciążony został Skarb Państwa.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się **obrońca oskarżonego** i w apelacji podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzekania polegający na uznaniu, że oskarżony popełnił przypisany mu czyn pomimo twierdzeń oskarżonego, iż pozostawał w błędzie co do okoliczności stanowiącej znamię czynu zabronionego wyłączającym winę umyślną.

W związku z powyższym zarzutem obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego była pozbawiona słuszności, choć niezależnie od jej zarzutów sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze istotnie łagodząc to orzeczenie.

Jeśli chodzi o merytoryczną poprawność rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku to należy otwarcie stwierdzić, że obrońca formułując w apelacji zarzut błędnej oceny dowodów i dowolnych ustaleń faktycznych analizuje materiał dowodowy niezwykle wybiórczo zaś sugerując, że sąd meriti przypisując oskarżonemu kradzież skrzyni biegów niezasadnie wykluczył działanie oskarżonego pod wpływem błędu, obrońca zignorował obiektywne okoliczności towarzyszące zachowaniu oskarżonego.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zgromadzonych dowodów jest bezbłędna oraz dostatecznie rzetelna, zaś wyniki tej analizy doprowadziły do słusznego przekonania odnośnie odpowiedzialności oskarżonego w zakresie zachowania stanowiącego przedmiot postawionego mu zarzutu. Rozsądna i uwzględniająca zasady logiki i wskazania doświadczenia życiowego ocena działania oskarżonego pozwala bez cienia wątpliwości przyjąć, że w okolicznościach ustalonych przez sąd I instancji zabierając skrzynię biegów W. P. dopuścił się jej kradzieży. Wprawdzie oskarżony (i obrońca) konsekwentnie przekonują, że oskarżony nie ukraść skrzyni biegów lecz ją tylko zabrał gdyż sądził, że została porzucona i że może ją bez niczyjej zgody wziąć, lecz tych zapewnień nie sposób uwzględnić skoro skrzynia biegów znajdowała się na terenie czynnego warsztatu samochodowego prowadzonego przez pokrzywdzonego i nic nie wskazywało by skrzynia została porzucona bądź by nie była potrzebna w warsztacie. Tak więc warunki w jakich była przechowywana nie mogły wywołać wrażenia, że osoba trzecia może ją bez pozwolenia zabrać. Co więcej, nic nie stało na przeszkodzie by oskarżony upewnił się co do trafności swojego założenia i po prostu zapytał pokrzywdzonego pracującego akurat w warsztacie do kogo należy skrzynia biegów i czy może ją zabrać. Oskarżony żadnych tego rodzaju działań nie podjął, co oznacza, że nie zależało mu na wyjaśnieniu kwestii własności skrzyni biegów a jego zamiarem był jej zabór, co uczynił wykorzystując nieuwagę i brak czujności pokrzywdzonego.

Nie znajdując zatem podstaw do podważenia trafności przekonania Sądu Rejonowego co do wyczerpania przez oskarżonego znamion występku art. 278§1 kk, decyzję o uznaniu jego winy za ten czyn należało uznać za słuszną.

O ile jednak ocena dowodów i ustalenia faktyczne stanowiące podstawę wyrokowania nie budzą zastrzeżeń, o tyle jednak nie można się zgodzić z Sądem Rejonowym w zakresie w jakim uznał, że karą odpowiadającą dyrektywom wymiaru kary określonym w art. 53 kk była kara 1 roku bezwzględnego pozbawienia wolności. Można by nabrać przekonania o konieczności wymierzenia oskarżonemu kary w takim właśnie kształcie tylko wówczas gdyby skupić się wyłącznie na jego jednoznacznie nagannej dotychczasowej postawie i wielokrotnej karalności. Rzecz jednak w tym, że powyższe okoliczności nie mogą mieć decydującego znaczenia przy wyborze rodzaju i wymiaru kary bowiem wymierzając karę należy mieć baczenie nie tylko na właściwości i warunki osobiste sprawcy i jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, lecz także by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy sprawcy oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. „Okoliczności osobopoznawcze mają znaczenie przy wymiarze kary, wszakże nie na tyle, by przeważać nad treścią materialną przestępstwa. Sprawcę przestępstwa karze się za jego czyn, a nie za życiorys” (tak w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 maja 2007 r., II AKz 186/07, KZS 2007/5/39). Tak więc nie tylko elementy charakteryzujące osobę sprawcy, lecz także te określające jego czyn, mają znaczenie dla wymiaru kary.

Okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu przekonały, że kara w wymiarze orzeczonym przez Sąd Rejonowy nie była adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Waga czynu oskarżonego nie była duża zważywszy, że oskarżony ukradł rzecz z niezabezpieczonego terenu a wartość skradzionego mienia była stosunkowo nieduża. Czyn oskarżonego należy raczej do kategorii czynów błahych a jego skutki zostały zminimalizowane poprzez natychmiastowy zwrot właścicielowi skradzionej rzeczy w stanie niepogorszonym. O niewysokim stopniu winy oskarżonego przekonuje zaś fakt, że działał w sposób niezaplanowany bowiem wszystko wskazuje, że ukradł skrzynię biegów spontanicznie bo akurat nadarzyła się taka okazja gdyż przechodząc w okolicach warsztatu zobaczył leżącą skrzynię biegów i wykorzystując nieuważę właściciela zabrał ją.

Kompleksowa zatem analiza okoliczności dotyczących zarówno dotychczasowej postawy oskarżonego jak i tych charakteryzujących jego czyn, przekonuje, że kara 1 roku pozbawienia wolności jest karą zbyt surową. Nie byłaby ona sprawiedliwa, i to nawet jeśli uwzględnić, że oskarżony jest recydywistą; wszak popełniony przez niego czyn jest małej wagi, jego szkodliwość społeczna niewielka a stopień winy oskarżonego nieznaczny. Wszystko to przekonuje, że w niniejszej sprawie - wbrew odmiennemu ustaleniu Sądu Rejonowego - zachodziły podstawy do wymierzenia oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju niż kara pozbawienia wolności a to kary ograniczenia wolności. W ocenie sądu odwoławczego oskarżonemu należało dać szansę na zmianę swojej postawy w warunkach wolnościowych zaś konieczność wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne przez okres 6 miesięcy być może wpłynie na oskarżonego bardziej wychowawczo niż kolejna z rzędu kara pozbawienia wolności i kolejny okres izolacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku na podstawie art. 278§1 kk, po zastosowaniu art. 58§3 kk w zw. z art. 34§1kk i art. 35§1 kk, wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Na skutek powyższej zmiany, sąd odwoławczy w punkcie II zaskarżonego wyroku w miejsce zaliczenia okresu zatrzymania w dniach 3-4 stycznia 2013r. na poczet kary pozbawienia wolności, okres ten zaliczył na poczet kary ograniczenia wolności przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dniom tej kary.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy utrzymał w mocy. Brak bowiem było jakichkolwiek uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze stanowiących podstawę uchylecia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624§1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego - w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym - obciążył Skarb Państwa, albowiem przemawia za tym jego sytuacja majątkowa.